

ผลการเรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์แบบ สุ จิ ปุ ลิ วิชาพุทธประวัติ
วิภาคที่ 1 ว่าด้วยปุริมกาล ที่มีต่อความสามารถในการเรียน
ของนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรี
Effects on the Learning Ability of Level One Dhamma Study
Students of Su Chi Pu Li Electronic Slides on Section One of
the Purimkan, the Life of the Buddha

เอกชัย ประเสริฐแก้ว^{1*}, สุพจน์ อิงอาจ² และ ศยามน อินสะอาด³

¹สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

^{2,3}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Ekachai Prasertkaew^{1*}, Supot Ingard² and Sayamon Insaard³

E-mail: lllaaallaaallaaallaaallaaa@gmail.com¹, mon_supot@hotmail.com²,

dr.sayamon@gmail.com³

¹Educational Technology and Communication, Faculty of Education,
Ramkhamhaeng University, Thailand

^{2,3}Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

*Corresponding author

Received: October 1, 2018 / Revised: November 7, 2018 / Accepted: November 7, 2018

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความสามารถทางด้านการฟัง การคิด การถาม การเขียน ที่เรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ สุ จิ ปุ ลิ วิชาพุทธประวัติ วิภาคที่ 1 ว่าด้วย ปุริมกาล สำหรับนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรี (2) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรีที่มีต่อการ เรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ สุ จิ ปุ ลิ วิชาพุทธประวัติ วิภาคที่ 1 ว่าด้วยปุริมกาล สำหรับนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรี ผลการวิจัยพบว่า ผลคะแนนความสามารถทางการเรียนที่เรียนด้วย สไลด์อิเล็กทรอนิกส์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ สุ จิ ปุ ลิ วิชาพุทธประวัติ วิภาคที่ 1 ว่าด้วย ปุริมกาล สำหรับนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรี หลังการเรียนมีผลคะแนนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติ

คำสำคัญ: สไลด์อิเล็กทรอนิกส์แบบ สุ จิ ปุ ลิ

ของนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรีที่มีต่อการเรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ วิชาพุทธประวัติ วิชาที่ 1 ว่าด้วย
ปฐมกาล โดยใช้กิจกรรม สุ จิ ปุ ลิ อยู่ในระดับมากที่สุด

Abstract

The purposes of this study were: (1) the listening, thinking, questioning, and writing capabilities of first level Dhamma students utilizing *Su Chi Pu Li* electronic slides on the Life of the Buddha, Section 1 of the *Purimkan*. The researcher also examines (2) the attitudes of these students vis-à-vis study utilizing these electronic slides.

Findings showed that the scores on academic achievement by the students studying by means of the electronic slides in conjunction with the learning activities constructed by the researcher were displayed at a higher level carrying the statistically significant level of .05. Finally, furthermore, the attitudes of these students toward study with the electronic slides constructed by the researcher were found to be exhibited at the highest level.

Keywords: Su Chi Pu Li electronic slides

บทนำ

พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหลวงชินวราลงกรณ สมิเด็จพระสังฆราชเจ้า ทรงพิจารณาเห็นว่า การศึกษานักธรรมมิได้เป็นประโยชน์ต่อภิกษุสามเณรเท่านั้น แม้ผู้ที่ยังครองฆราวาสวิสัยก็จะได้รับประโยชน์จากการศึกษานักธรรมด้วย โดยเฉพาะสำหรับเหล่าข้าราชการครู จึงทรงตั้งหลักสูตรนักธรรมสำหรับฆราวาสขึ้นเรียกว่า “ธรรมศึกษา” มีครบทั้ง 3 ชั้น คือ ชั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอก ซึ่งมีเนื้อหาเช่นเดียวกันกับหลักสูตรนักธรรมของภิกษุสามเณร เว้นแต่วินัยบัญญัติที่ทรงกำหนดใช้เบญจศีลเบญจธรรมและอุโบสถศีลแทน หลักสูตรธรรมศึกษาได้เปิดสอนและสอนครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2472 และเปิดสอนครบทุกชั้นในเวลาต่อมา มีฆราวาสทั้งหญิงและชายเข้าสอบเป็นจำนวนมาก นับเป็นการส่งเสริมการศึกษาพระพุทธศาสนาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น (สำนักงานแม่กองธรรมสนามหลวง, 2556, หน้า 327)

จากบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยสถาบันพระพุทธศาสนา พ.ศ. 2548 ได้กล่าวถึงมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 บัญญัติให้สถาบันศาสนามีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งสถาบันพระพุทธศาสนาถือเป็นสถาบันศาสนา ดังนั้น เพื่อให้สถาบันพระพุทธศาสนาสามารถจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและมหาเถรสมาคมได้ และให้จัดการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดตามความจำเป็น เพื่อประกันโอกาสและความเสมอภาคในการได้รับการศึกษา (สนามหลวงแผนกธรรม, 2550, หน้า 299) การใช้เทคโนโลยี

ในการเรียนการสอน ทำให้มนุษย์ทั่วโลกได้รับมาตรฐานของการเรียนรู้เดียวกัน โดยไม่ขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล จากเอกสารทางวิชาการหลายฉบับสะท้อนปัญหาหนึ่งที่พบจากการเรียนในชั้นเรียน ได้แก่ การที่ผู้สอนแต่ละท่านมีรูปแบบการสอนที่แตกต่างกันในกระบวนการถ่ายทอดความน่าสนใจของวิธีการในการสอน อารมณ์และความพร้อมของผู้สอน จิตวิทยาการสอน รวมทั้งการสร้างบรรยากาศความคุ้นเคยภายในชั้นเรียน ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ทำให้เกิดข้อวิพากษ์ต่าง ๆ นานาถึงพฤติกรรมการสอนของครูทั้งในทางบวกและทางลบ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน จากสภาพปัญหาดังกล่าว สื่ออิเล็กทรอนิกส์จะช่วยแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนจะได้รับเนื้อหาเดียวกัน จึงได้เสนอการใช้เทคโนโลยีการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และการส่งเสริมการสร้างการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อย่างมีประสิทธิภาพ (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2557, หน้า 481)

ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การนำสไลด์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการเรียนการสอนทางพระพุทธศาสนา จะเป็นสื่อที่สามารถทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีความเข้าใจได้ตรงกันมากขึ้น และทำให้ผู้เรียนนั้นเข้าใจในสิ่งที่ผู้สอนต้องการสื่อได้มากขึ้น การนำสไลด์อิเล็กทรอนิกส์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน จะสามารถสร้างความสนใจของผู้เรียน และเกิดการเรียนรู้ไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้ ผู้เรียนที่ฟังพร้อมทั้งเห็นภาพตามจะสามารถคิดตาม หากเกิดข้อสงสัยก็สามารถถามจนแน่ใจและเกิดการจดจำได้ง่ายยิ่งขึ้นและตรงตามที่ต้องการสื่อสาร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถทางการฟัง การคิด การถาม การเขียน ที่เรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ สุ จิ ปุ ลิ วิชาพุทธประวัติ วิชาคนที่ 1 ว่าด้วยปฐมกาล สำหรับนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรี
2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรีที่มีต่อการเรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ สุ จิ ปุ ลิ วิชาพุทธประวัติ วิชาคนที่ 1 ว่าด้วยปฐมกาล สำหรับนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรี

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลคะแนนความสามารถทางการฟัง การคิด การถาม การเขียน จากการเรียนของนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรีที่เรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ สุ จิ ปุ ลิ วิชาพุทธประวัติ วิชาคนที่ 1 ว่าด้วยปฐมกาล สำหรับนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรี หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
2. นักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรีมีเจตคติต่อการเรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ สุ จิ ปุ ลิ วิชาพุทธประวัติ วิชาคนที่ 1 ว่าด้วยปฐมกาล สำหรับนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากขึ้นไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาชั้นตรี สำนักเรียนวัดเทพศิลา ประจำปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนประถมศึกษาชั้นตรี สำนักเรียนวัดเทพศิลา โรงเรียนปริยัติธรรมวัดเทพศิลา ประจำปีการศึกษา 2561 ซึ่งใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลากได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
  - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ วิชาพุทธประวัติ วิชาที่ 1 ว่าด้วยปุริมกาล สำหรับนักเรียนประถมศึกษาชั้นตรี
  - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
    - 3.2.1 ความสามารถทางการฟัง การคิด การถาม การเขียน ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นตรีที่เรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ สุ จิ ปุ ลิ วิชาพุทธประวัติ วิชาที่ 1 ว่าด้วยปุริมกาล สำหรับนักเรียนประถมศึกษาชั้นตรี
    - 3.2.2 เจตคติที่มีต่อการเรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ สุ จิ ปุ ลิ วิชาพุทธประวัติ วิชาที่ 1 ว่าด้วยปุริมกาล สำหรับนักเรียนประถมศึกษาชั้นตรี
4. เนื้อหาวิชา ได้แก่ หลักสูตรสำหรับประถมศึกษาชั้นตรี วิชาพุทธประวัติ วิชาที่ 1 ว่าด้วยปุริมกาล มี 5 ปริเฉท ประกอบด้วย

ปริเฉทที่ 1 : ชมพุทธวิปและประชาชน, วรรณะ 4

ปริเฉทที่ 2 : สักกชนบทและศากยวงศ์, ลำดับศากยวงศ์

ปริเฉทที่ 3 : ประสูติ, อสิตดาบสเข้าเฝ้าและพยากรณ์

ปริเฉทที่ 4 : เสด็จออกพรรพชา

ปริเฉทที่ 5 : ตรัสรู้, ทรงบำเพ็ญทุกรกิริยา, ทรงผจญมาร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการนำกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบ สุ จิ ปุ ลิ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน
2. เป็นแนวทางในการสร้างสไลด์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับวิชาอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ประกอบการเรียนให้ได้ผลดีต่อไป
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการสอนที่สามารถผลิตโดยใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียน

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ความเป็นมาของธรรมศึกษา สำนักงานแม่กองธรรมสนามหลวง (2556, หน้า 44-45) ได้อธิบายว่า การศึกษานักธรรมในครั้งนั้น เป็นที่นิยมและเป็นที่ยกย่องทั้งในวงการคณะสงฆ์และในทางราชการ ผู้ที่สอบได้ประโยคนักธรรม เมื่อลาสิกขาออกไปก็สามารถรับราชการเป็นครูสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ เมื่อมีการสอบเลื่อนวิทยฐานะครู ผู้สอบได้ประโยคนักธรรมก็ได้รับสิทธิพิเศษ โดยได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบ 1 ชุดวิชา เพราะประโยคนักธรรมชั้นตรี จัดเป็นชุดวิชาหนึ่งสำหรับการเลื่อนวิทยฐานะต่อมาคณะสงฆ์ในสมัยสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราธรรมรังษี พิจารณาเห็นว่า การศึกษานักธรรมก็เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ไม่ใช่ภิกษุสามเณรโดยเฉพาะในหมู่ข้าราชการครู ดังนั้น คณะสงฆ์จึงอนุญาตให้ครูทั้งหญิงและชายเข้าสอบประโยคนักธรรมชั้นตรีในสนามหลวงได้ โดยได้ตั้งหลักสูตรประโยคนักธรรมสำหรับฆราวาส เรียกว่า “ธรรมศึกษาตรี” ซึ่งประกอบด้วยวิชาที่ต้องสอบเช่นเดียวกับหลักสูตรนักธรรมชั้นตรีสำหรับภิกษุสามเณร ยกเว้นวิชาวินัยบัญญัติใช้เบญจศีลเบญจธรรม และอุโบสถศีลแทน

หลักสูตรธรรมศึกษาชั้นตรี สำนักงานแม่กองธรรมสนามหลวง (2556, หน้า 1-3) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตรธรรมศึกษาชั้นตรีนี้ เดิมที่ใช้หนังสือหลายเล่มในการเรียนการสอน ภายหลังมาแม่กองธรรมสนามหลวงเห็นเป็นเรื่องยุ่งยากและเนื้อหานั้นมากเกินไป จึงได้จัดทำหนังสือที่รวมเนื้อหาที่ต้องเรียนไว้ในหนังสือเล่มเดียว ฉะนั้น จึงให้ใช้หนังสือ หลักสูตรธรรมศึกษา ชั้นตรี ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2557

ความหมายของความสามารถ หมายถึง การแสดงออกถึงการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาที่สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยหรือมาตรฐานทั่วไป อาจเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ฝึกฝน จนกลายเป็นทักษะ ความชำนาญ

ความสามารถทางด้านสติปัญญา Robinson (อ้างถึงใน วุฒิพล สกลเกียรติ, 2559, หน้า 343) กล่าวว่า ทฤษฎี Theory of Multiple Intelligence หรือ ทฤษฎีความสามารถทางสติปัญญาที่หลากหลายของ Howard Gardner แบ่งความสามารถทางสติปัญญาที่แยกจากกันได้ 7 กลุ่มคือ (1) ภาษาศาสตร์ (2) ตรรกะและคณิตศาสตร์ (3) ดนตรี (4) ร่างกายและอวัยวะ (5) ความชำนาญพิเศษ (6) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และ (7) การเข้าถึงภายในบุคคล

ความสามารถในด้านทฤษฎีปัญหา อาร์ สัณหวี (2546, หน้า 15) ได้กล่าวถึงความสามารถในด้านทฤษฎีปัญหาไว้ว่า ความสามารถ หมายถึง ความเก่งมีปัญญาในการตอบโต้สถานการณ์ใหม่ได้อย่างดีมีผลสำเร็จ และสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ และได้กล่าวว่า ความสามารถพิเศษ

ของมนุษย์มีอยู่อย่างน้อย 7 ด้าน ดังนี้ (1) ปัญญาด้านภาษา (2) ปัญญาด้านตรรกะ-คณิตศาสตร์ (3) ปัญญา
ด้านมิติ (4) ปัญญาทางด้านดนตรี (5) ปัญญาด้านร่างกาย-การเคลื่อนไหว (6) ปัญญาด้านมนุษย์สัมพันธ์ และ
(7) ปัญญาในการรู้จักจิตใจของตนเอง

การจัดการเรียนรู้โดยใช้หลัก สุ จิ ปุ ลิ เจตนัสฤกษ์ อินทร์จันทร์, (2554) อธิบายถึงหลักการ
และแนวความคิดทางพระพุทธศาสนาที่นำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษา พระพุทธองค์ทรงสอน หัวใจนักปราชญ์
คือ สุ จิ ปุ ลิ ได้แก่ สุ : สุตฺวา คือ การฟัง จิ : จินตนา คือ การคิด ปุ : ปุจฉา คือ การซักถาม ลิ : ลิขิต คือ การเขียน
และการบันทึก พระธรรมคำสั่งสอนของพระองค์ยังเป็นที่ยึดถือของพุทธศาสนิกชน สืบต่อกันมาจนปัจจุบัน
อย่างได้ผล โดยการนำหลักการ สุ จิ ปุ ลิ ของพระองค์นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา และการเรียนการสอน
เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักการศึกษา ครู อาจารย์ นิสิต นักศึกษา ได้ใช้เป็นแนวทางในการเรียนการสอน

ความหมายของ สุ จิ ปุ ลิ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อ้างถึงใน เจตนัสฤกษ์
อินทร์จันทร์, 2554, หน้า 20) ได้พระราชทานอธิบาย สุ จิ ปุ ลิ ไว้ว่า สุ คือ สุตมยปัญญา ปัญญาเกิดจาก
การฟัง ตีความว่า การฟัง คือ การรับสาร หรือสละทิ้งปวงจากสิ่งต่างๆมิใช่แต่เฉพาะการฟังทางหูอย่างเดียว
จิ คือ จินตมยปัญญา ปัญญาเกิดจากการคิด คือ รู้จักไตร่ตรองหัดใช้เหตุผลวิเคราะห์ช่วยให้เกิดจินตนาการ
และการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ปุ คือ ปุจฉา แปลว่า ถาม จาก สุ และ จิ ต้องมีความปรารถนาคำตอบเพิ่มเติม
ด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้มีปัญญางอกเงยยิ่ง ๆ ขึ้น ลิ คือ ลิขิต จดบันทึก ต่อมากำว่า “จด” ก็ขยายเป็นการพิมพ์
การทำฐานข้อมูลของคอมพิวเตอร์

สรุปว่า สุ จิ ปุ ลิ เป็นหัวใจนักปราชญ์ที่มีความสำคัญยิ่งในการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย การฟัง
การอ่าน การคิด การถาม และการเขียน องค์ประกอบดังกล่าวจะเอื้อต่อกัน หมายถึง เมื่อได้ฟังเรื่องต่าง ๆ แล้ว
จึงคิดติดตามเพื่อความเข้าใจ หากคลุมเครือไม่เข้าใจ ต้องมีการไต่ถามผู้ที่มีความรู้ความสามารถที่ให้คำตอบ
ได้แล้วจึงมาสรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยการจดบันทึกไว้เพื่อเป็นหลักฐานและเพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ต่อไป

วิธีการสอนที่นำเสนอแบบ สุ จิ ปุ ลิ มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นตอนที่ทำให้ผู้เรียนพร้อมที่จะ
รับความรู้ (2) ขั้น สุ : สุตฺวา คือ การฟัง (3) ขั้น จิ : จินตนา คือ การคิด (4) ขั้น ปุ : ปุจฉา คือการซักถาม
และ (5) ขั้น ลิ : ลิขิต คือ การเขียนและการบันทึก

การนำเสนอ อมรศักดิ์ สุวรรณโชติ (2549, หน้า 28) กล่าวไว้ว่า การนำเสนอ หมายถึง การเสนอเนื้อหา
หรือข้อมูลให้แก่ผู้ฟัง โดยอาจมีสื่อประกอบการบรรยายหรือไม่ก็ได้ ซึ่งอาจเป็นการนำเสนอด้วยปากเปล่า
เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจพร้อมกัน ยศระวี วายทองคำ (2555, หน้า 53) กล่าวสรุปไว้ว่า การนำเสนอ คือ วิธีการ
สื่อสารรูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการแนะวิธีการถ่ายทอดเนื้อหา ความรู้ ประสบการณ์ ผสมผสาน

กับการพูด หรือการบรรยายของผู้นำเสนอ และการแสดงข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ ผ่านสื่อและอุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสมเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่นำเสนอ

องค์ประกอบของการนำเสนอ ยศระวี วยทองคำ (2555, หน้า 54) กล่าวว่า ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอ ซึ่งทำให้ได้รู้ถึงขั้นตอนและกระบวนการต่าง ๆ และจะทำให้การนำเสนอประสบความสำเร็จ ได้แก่ (1) ผู้นำเสนอ ต้องมีความรู้ดีในเรื่องที่จะนำเสนอ ต้องมีวิธีการนำเสนอที่ดี มีสื่อประกอบการนำเสนอที่ดี และมีการเตรียมตัวที่ดี (2) ผู้ฟัง ในกระบวนการนำเสนอ ผู้ฟังก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ขาดไม่ได้ ผู้ฟังที่ดีต้องเป็นคนที่สนใจ ติดตามและมีพื้นฐานความเข้าใจในเรื่องที่จะนำเสนออยู่พอควร และต้องมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องที่จะนำเสนอ และต่อตัวผู้เสนอด้วย (3) เนื้อหา องค์ประกอบสำคัญที่สุดในการนำเสนอทุกครั้ง คือ เนื้อหาที่จะนำเสนอ ผู้นำเสนอต้องพยายามนำเสนอเนื้อหาที่ทันสมัย น่าสนใจ (4) สื่อ เทคโนโลยีในปัจจุบันสามารถรับส่งข้อมูลในความเร็วสูง ทำให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว และมีรูปแบบใหม่ ๆ มากขึ้น จึงสร้างความสนุกสนานและสมจริงมากขึ้น ดังนั้น ผู้นำเสนอต้องใช้หลักการเลือกสื่อ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับผู้ฟังและเรื่องที่จะนำเสนอให้มากที่สุด (5) วิธีการนำเสนอ ต้องนำเสนอให้น่าสนใจชวนติดตาม วิธีการนำเสนอที่กล่าวมานี้รวมไปถึงบุคลิกของผู้นำเสนอ วิธีการนำเสนอ เรื่อง วิธีการพูด วิธีการใช้สื่อและอุปกรณ์ประกอบ จึงหะในการนำเสนอ การตอบคำถาม และอากัปกริยา และ (6) สภาพแวดล้อม สภาพแวดล้อมนี้รวมถึงหลาย ๆ อย่างรอบตัวขณะที่ทำการนำเสนอ เป็นต้นว่า ช่วงเวลาในการนำเสนอว่าจะนำเสนอช่วงเวลาใดดีที่สุด สภาพแวดล้อมต้องไม่รบกวนสมาธิของผู้ฟังและผู้นำเสนอ เช่น อากาศกำลังสบาย ไม่ร้อนจัดเย็นจัด สถานที่ไม่อึดอัดคับแคบ ไม่มีผู้คนพลุกพล่าน จอแจ ไม่มีเสียงอึกทึกครึกโครม

หลักในการออกแบบงานนำเสนอ อมรศักดิ์ สุวรรณโชติ (2549, หน้า 29) ได้เสนอแนวคิดของณรงค์ ปัญญานนทชัย ที่ได้กล่าวถึงหลักการออกแบบงานนำเสนอ (presentation) เพื่อสร้างงานนำเสนอที่ดี สิ่งที่ต้องคำนึงถึงมากที่สุด คือ ความชัดเจนและความน่าสนใจ หลักเบื้องต้นที่ควรพิจารณามีดังนี้ (1) ขนาดของตัวอักษร ไม่ควรเล็กเกินไป ซึ่งไม่มีข้อกำหนดตายตัวว่าควรเป็นเท่าไร จะต้องประเมินจากระยะทางของผู้ชมว่าสามารถอ่านได้ชัดเจนหรือไม่ (2) ข้อความจะต้องกระชับไม่ควรใส่ข้อความลงบนสไลด์หรือขึ้นงานมากเกินไป ต้องแสดงเฉพาะหัวข้อ ส่วนรายละเอียดนำมาไว้ในบทพูด (3) เนื้อหาในสไลด์มีมาก ให้แบ่งออกเป็นหลาย ๆ แผ่น (4) การกำหนดสีสันทัน ควรหลีกเลี่ยงการใช้สีที่แยกความแตกต่างได้ยาก เช่น สีเขียวกับสีแดงใกล้เคียงกัน เนื่องจากว่ามีผู้ตาบอดสีเหล่านี้มากที่สุด ถ้าต้องการใช้ให้ใส่ระดับเฉดสีหรือลดทอนลงไปด้วย และ (5) การใช้สี ต้องคำนึงถึงสื่อที่นำเสนอด้วย เพื่อให้ผู้ชมสบายตาที่สุด หลักการง่าย ๆ ว่า ถ้าใช้ฟิล์มสไลด์หรือฉายบนจอควรใช้อักษรสีขาวบนพื้นสีเข้ม แต่ถ้าใช้แผ่นใสแบบสีกว้างควรใช้อักษรสีเข้มบนพื้นอ่อน แต่ถ้าใช้แผ่นใสขาวดำควรใช้ฉากหลังว่าง ๆ สรุปได้ว่า การออกแบบงานนำเสนอ ต้องคำนึงถึงผู้ชม สามารถอ่านข้อความขนาดใหญ่ได้ ข้อความที่ใส่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ เนื้อหาต้องกระชับและชัดเจน การใช้สี ควรให้เหมาะสมและสอดคล้องกัน

การสร้างงานนำเสนอที่มีประสิทธิภาพ ศศิธร บุรณ์เจริญ (2547, หน้า 60) กล่าวถึงหลักการออกแบบงานนำเสนอที่ดี ต้องประกอบด้วยคุณสมบัติสำคัญหลายประการ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มศักยภาพในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บรรยายและผู้รับฟัง ซึ่งประกอบด้วย (1) ความชัดเจน คือ งานนำเสนอที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจน ไม่สลับซับซ้อนจะง่ายต่อการนำเสนอสำหรับผู้บรรยาย และง่ายต่อการทำความเข้าใจสำหรับผู้ฟังด้วย (2) ความเป็นรูปธรรม ผู้ฟังสามารถรับรู้และทำความเข้าใจข้อมูลข่าวสารที่เห็นเป็นแบบรูปธรรมได้ดีกว่าการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียวถึง 5 เท่า การใช้สไลด์ที่มีรูปภาพ หรือแผนผังประกอบ จะช่วยสื่อความหมายได้ดีกว่าสไลด์ที่นำเสนอเป็นข้อความเพียงอย่างเดียว และ (3) ต้องคำนึงถึง สี สัน การเพิ่มสีสันของงานนำเสนอ จะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้ดีกว่างานนำเสนอแบบขาวดำเกือบเท่าตัว

ขั้นตอนการนำเสนอ ยศระวี วายทองคำ (2555, หน้า 62) กล่าวถึงขั้นตอนการนำเสนอว่า ควรจะเตรียมตัวเตรียมความพร้อมในทุก ๆ ด้าน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ (1) การกำหนดเรื่องที่จะนำเสนอ (2) การวิเคราะห์สถานการณ์ (3) การวางแผนการนำเสนอ (4) การเตรียมตัวนำเสนอ (5) การนำเสนอต้องนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ และ (6) การประเมินผลว่า สิ่งที่เราได้นำเสนอไปนั้นเราได้นำเสนออย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลเพียงใด

ความหมายของเจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ของบุคคลที่มีต่อประสบการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บุคคลได้รับ มี 2 ลักษณะ คือ เจตคติเชิงบวกและ เจตคติเชิงลบ ทำให้เกิดพฤติกรรมทางบวกและพฤติกรรมทางลบ

องค์ประกอบของเจตคติ ศักดิ์ไทย สุรกีจวรร (2545, หน้า 138-139) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ว่า เจตคติมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่ 3 องค์ประกอบ คือ (1) องค์ประกอบเกี่ยวกับการรู้ การคิด (2) องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก และ (3) องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มในการกระทำ

คุณลักษณะของเจตคติ สงวนศรี วิรัชชัย (2527, หน้า 62) กล่าวถึงเจตคติมีคุณลักษณะที่สำคัญ ดังนี้ (1) เจตคติมีที่หมาย (2) เจตคติเกิดจากประสบการณ์ หรือเกิดจากการเรียนรู้ (3) เจตคติมีทิศทางของการประเมิน (4) เจตคติมีความเข้ม (5) เจตคติมีความคงทน และ (6) เจตคติจะบ่งบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กล่าวโดยสรุป เจตคติ เป็นลักษณะทางจิตของบุคคลที่เป็นแรงขับแรงจูงใจของบุคคล แสดงพฤติกรรมที่จะแสดงออกไปในทางต่อต้านหรือสนับสนุนต่อสิ่งนั้นหรือสถานการณ์นั้น ถ้าทราบเจตคติของบุคคลใดที่สามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้ โดยปกติคนเรามักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่มีอยู่

การเกิดของเจตคติ เจตคติไม่ได้มีติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เจตคติได้มาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล การก่อรูปของเจตคติเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ของสังคมและนำเอาสิ่งที่เรียนรู้เหล่านั้นมาเป็นรากฐานของเจตคติ การแบ่งแยกความรู้ที่ได้มาจากการประสบการณ์ของตนเอง ประสบการณ์ที่ได้รับมาจากเดิม แต่มีความรุนแรงในด้านดีหรือไม่ดี และการเลียนแบบ

การเปลี่ยนแปลงเจตคติ เจตคติเกิดจากการมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม หากประสบการณ์ที่เราได้รับเพิ่มเติมแตกต่างจากประสบการณ์เดิม เราก็อาจเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ การเปลี่ยนแปลงเจตคติมี 2 ทาง คือ (1) การเปลี่ยนแปลงในทางเดียวกัน และ (2) การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง ส่วน สวงน สุทธิเลิศอรุณ (2526, หน้า 98) ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคล อาจทำได้ดังนี้ (1) ให้ความรู้และความเข้าใจอย่างถูกต้อง (2) ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ (3) ใช้แบบอย่างที่มีอิทธิพล และ (4) ใช้วิธีการแนะแนว

การวัดเจตคติ ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545, หน้า 150-152) ได้กล่าวถึงการวัดเจตคติไว้ว่า จากนิยามของเจตคติจะพบว่าไม่สามารถวัดเจตคติได้โดยตรง แต่สามารถวัดได้จากพฤติกรรมทั้งทางตรงและทางอ้อม วิธีวัดเจตคติแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ (1) วิธีวัดทางตรง ได้แก่ วิธีการสัมภาษณ์, ใช้แบบสอบถาม (2) วิธีวัดทางอ้อม ได้แก่ ให้อ่านแล้วต่อความหมาย, ให้หาคำมาสัมพันธ์, การผูกเรื่องจากภาพ และ (3) ศึกษาจากสิ่งอื่นโดยไม่ต้องติดต่อกับบุคคลที่เราจะวัดเลย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศศิธร บุณนเจริญ (2547) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้สไลด์อิเล็กทรอนิกส์ กับการเรียนแบบปกติ โดยได้สร้างสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73 แล้วนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 39 คน เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มที่เรียนโดยใช้สไลด์อิเล็กทรอนิกส์และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่มที่เรียนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า สไลด์อิเล็กทรอนิกส์ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 89.0/88.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สไลด์อิเล็กทรอนิกส์ กับนักเรียนที่เรียนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อมรศักดิ์ สุวรรณโชติ (2549) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส ระหว่างการสอนโดยใช้สไลด์อิเล็กทรอนิกส์กับการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 40 คน โดยให้กลุ่มทดลองเรียนโดยใช้สไลด์อิเล็กทรอนิกส์และกลุ่มควบคุมเรียนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า สไลด์อิเล็กทรอนิกส์ วิชาภาษาฝรั่งเศสที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/86.83 ซึ่งได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

80/80 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้สไลด์อิเล็กทรอนิกส์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และได้สรุปว่า การนำสไลด์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ประกอบการสอนจะช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ได้รับความรู้ใหม่ได้รวดเร็วช่วยให้เกิดการบูรณาการด้านข้อมูลข่าวสารและสื่อความหมาย ได้เป็นอย่างดี ทำให้สไลด์อิเล็กทรอนิกส์การสอนนั้นมีคุณค่าและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

พรธิพา เมืองชู (2557) ศึกษาเรื่อง ผลการใช้โปรแกรมนำเสนอแบบสาธิตที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการชั่งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดใน) จำนวน 32 คน ผลการวิจัยพบว่า เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ โปรแกรมนำเสนอแบบสาธิตวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการชั่งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .84 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.20/88.00 และนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยโปรแกรมนำเสนอแบบสาธิตวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการชั่งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์แบบ สุ จิ ปุ ลิ วิชาพุทธประวัติ วิชาคที่ 1 ว่าด้วยปุริมกาล ที่มีต่อความสามารถในการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาชั้นตรี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยเตรียมเครื่องมือและสถานที่ที่จะใช้ในการทดลอง โดยใช้ห้องเรียนประถมศึกษาชั้นตรีในการทดลองกลุ่มเล็ก 4 คน กลุ่มย่อย 8 คน และใช้ศาลาการเปรียญชั้น 2 ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 28 คน

2. อธิบายจุดประสงค์และขั้นตอนให้นักเรียนได้ทราบ
3. นักเรียนเรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์
4. นักเรียนทำกิจกรรม สุ กิจกรรม จิ และแบ่งกลุ่มทำ กิจกรรม ปุ กิจกรรม ลิ
5. นักเรียนทำแบบวัดเจตคติ
6. ผู้วิจัยนำไปกิจกรรมและกระดาษคำตอบวัดเจตคติไปตรวจความถูกต้องและนำข้อมูลที่ไปวิเคราะห์สรุปผล

ผลการวิจัย

1. ผลคะแนนความสามารถทางการฟัง การคิด การถาม การเขียน จากการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาชั้นตรีที่เรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ สุ จิ ปุ ลิ วิชาพุทธประวัติ วิชาคที่ 1 ว่าด้วยปุริมกาล สำหรับนักประถมศึกษาชั้นตรี หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เจตคติของนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรีที่มีต่อการเรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ วิชาพุทธประวัติ วิชาภาคที่ 1 ว่าด้วยปฐมกาล โดยใช้กิจกรรม สุ จิ ปุ ลิ จำนวน 40 คน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์แบบ สุ จิ ปุ ลิ วิชาพุทธประวัติ วิชาภาคที่ 1 ว่าด้วยปฐมกาล ที่มีต่อความสามารถในการเรียนของนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรี สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

การศึกษาความสามารถทางการฟัง การคิด การถาม การเขียน ด้วยการเรียนด้วยบทเรียนสไลด์อิเล็กทรอนิกส์แบบ สุ จิ ปุ ลิ วิชาพุทธประวัติ วิชาภาคที่ 1 ว่าด้วย ปฐมกาล

ผลคะแนนความสามารถทางการฟัง การคิด การถาม การเขียน จากการเรียนของนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรีที่เรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ สุ จิ ปุ ลิ วิชาพุทธประวัติ วิชาภาคที่ 1 ว่าด้วยปฐมกาล สำหรับนักธรรมศึกษาชั้นตรี หลังเรียนสูงขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกออกเป็นแต่ละด้านพบว่า

ความสามารถทางการฟังนั้นผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรม สุ ที่เป็นการเติมคำในช่องว่างเป็นการประเมินความสามารถทางการฟังคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.14

ความสามารถทางการคิด ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรม จิ เป็นการบรรยายภาพว่า มีเหตุการณ์อะไรในภาพที่เห็นนั้น และ มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาอย่างไร เพื่อที่นักเรียนจะได้คิดวิเคราะห์ เติมนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดกิจกรรมให้นักเรียนได้วาดภาพประกอบด้วย แต่เนื่องด้วยเวลาในการทำกิจกรรมและเด็กนักเรียนบางคนนั้นมีอายุยังไม่มากพอที่จะสามารถวาดภาพและบอกความหมายให้ครบถ้วนได้ จึงมีภาพให้และให้นักเรียนเขียนอธิบายเท่านั้น การประเมินได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.36

ความสามารถทางการถาม ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรม ปุ เป็นกิจกรรมที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มและจับกลุ่มให้นักเรียนนั้นถามและตอบคำถามของกันและกัน เป็นกิจกรรมเธอถามฉัน ฉันถามเธอ และดูว่ากลุ่มไหนถามและตอบได้ถูกต้อง การประเมินกิจกรรมได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.00

และความสามารถทางการเขียน ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรม ลิ เป็นกิจกรรมที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มและให้แต่ละกลุ่มสรุปเนื้อหาตามความเข้าใจเป็นแผนภาพ โดยกิจกรรมนี้นักเรียนใช้เวลาในการทำนั้นมากกว่าที่กำหนดไว้ 15 นาที และมีบางส่วนยังคงต้องดูตัวอย่างประกอบด้วย การประเมินกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.00

สอดคล้องกับอารี สัมหวี (2546, หน้า 15) ได้กล่าวถึง ความสามารถในด้านทฤษฎีพุทธปัญญาไว้ว่า ความสามารถหมายถึง ความเก่งมีปัญญาในการตอบโต้สถานการณ์ใหม่ได้อย่างดีมีผลสำเร็จและสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ และได้กล่าวว่า ความสามารถพิเศษ ของมนุษย์มีอยู่อย่างน้อย 7 ด้าน ดังนี้ (1) ปัญญาด้านภาษา (2) ปัญญาด้านตรรกะ-คณิตศาสตร์ (3) ปัญญาด้านมิติ (4) ปัญญาทางด้านดนตรี (5) ปัญญาด้านร่างกาย-การเคลื่อนไหว (6) ปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์ และ (7) ปัญญาในการรู้จิตใจของตนเอง

ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรี ที่มีต่อบทเรียนสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ วิชาพุทธประวัติ ภูมิภาคที่ 1 ว่าด้วยปุริมกาล โดยใช้กิจกรรม สุ จิ ปุ ลิ

เจตคติของนักเรียนธรรมศึกษาชั้นตรีที่มีต่อการเรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ วิชาพุทธประวัติ ภูมิภาคที่ 1 ว่าด้วยปุริมกาล โดยใช้กิจกรรม สุ จิ ปุ ลิ จำนวน 40 คน พบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ มีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, $SD = 0.35$) สอดคล้องกับ อมรศักดิ์ สุวรรณโชติ (2549) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส ระหว่างการสอนโดยใช้สไลด์อิเล็กทรอนิกส์กับการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สรุปได้ว่านักเรียนที่เรียนด้วยสไลด์อิเล็กทรอนิกส์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และได้สรุปว่า การนำสไลด์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ประกอบการสอนจะช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ได้รับความรู้ใหม่ได้รวดเร็วช่วยให้เกิดการบูรณาการด้านข้อมูลข่าวสารและสื่อความหมาย ได้เป็นอย่างดี ทำให้สไลด์อิเล็กทรอนิกส์การสอนนั้นมีคุณค่าและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้

1. สไลด์อิเล็กทรอนิกส์ มีการนำเสนอรูปภาพที่หาได้จากอินเทอร์เน็ตโดยติดต่อเจ้าของรูปภาพนั้นไม่ได้มาประกอบบางส่วน หากผู้นำไปใช้มีรูปภาพเป็นของตนเองหรือรูปภาพที่เจ้าของลิขสิทธิ์ไม่หวงห้าม แนะนำให้ใช้รูปในลักษณะนั้นแทน
2. สไลด์อิเล็กทรอนิกส์สร้างขึ้นนี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของวิชาพุทธประวัติ ส่วนภูมิภาคที่ 1 เท่านั้น ควรที่จะสร้างให้ครบทั้ง 3 ภูมิภาคโดยมี ภูมิภาคที่ 2 มัชฌิมโพธิกาล ภูมิภาคที่ 3 ปัจฉิมโพธิกาล และควรนำไปสร้างในรายวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

1. สไลด์อิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อที่สามารถนำเสนอได้ทั้งจากจอขนาดใหญ่และสามารถใช้กับคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลได้ เพื่อให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ควรจะพัฒนาให้สามารถนำไปใช้กับสมาร์ตโฟนได้ด้วย จึงจะง่ายต่อการเข้าถึง
2. การสร้างสไลด์อิเล็กทรอนิกส์ในการนำเสนอควรจะนำรูปแบบ Infographic มาใช้ในการออกแบบร่วมด้วย เพื่อความเข้าใจง่ายและเพื่อเป็นการสรุปเนื้อหาให้กระชับลง
3. ในปัจจุบันนั้น การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องที่เข้าถึงได้ง่าย การนำเสนอสไลด์อิเล็กทรอนิกส์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้น จึงเป็นเรื่องที่ผู้วิจัยในครั้งต่อไปควรพิจารณา เพราะจะสามารถทำให้ผู้เรียนนั้นเกิดความสะดวกในการเรียนด้วย และสามารถเรียนเวลาไหนก็ได้

เอกสารอ้างอิง

- เจตน์สถุญ์ อินทร์จันทร์. (2554). ผลการเรียนรู้แบบอีเลิร์นนิ่งด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ สู่ จิ ปุ ลี ที่มีต่อความสามารถในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นโท. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรธิพา เมืองชู. (2557). ผลการใช้โปรแกรมนำเสนอแบบสาธิตที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการชั่งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2557). สารนิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต ประจำปี 2557. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- ยศระวี วายทองคำ. (2555). เทคนิคการนำเสนอสื่อการศึกษาเบื้องต้น *Introduction to presentation techniques in educational media*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วุฒิพล สกลเกียรติ. (2559). การเรียนรู้ของผู้ใหญ่ในองค์กร (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและปฏิบัติการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- ศศิธร บุรณ์เจริญ. (2547). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้สไลด์อิเล็กทรอนิกส์กับการเรียนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สงวน สิทธิเลิศอรุณ. (2526). จิตวิทยาการศึกษา (ศึกษา 122). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรบัณฑิต.
- สนามหลวงแผนกธรรม. (2550). เรื่องสอธรรมของสนามหลวงแผนกธรรม พ.ศ. 2556. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- สำนักงานแม่กองธรรมสนามหลวง. (2556). คู่มือธรรมศึกษาชั้นตรี. นครปฐม: ผู้แต่ง.
- อมรศักดิ์ สุวรรณโชติ. (2549). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษระหว่างการสอนโดยใช้สไลด์อิเล็กทรอนิกส์กับการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อารี สันทรวี. (2546). ความแก่ 7 ชนิด ค้นหาและพัฒนาหุปัญญาในตน. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, สถาบันการแปลหนังสือ.

